

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

14. marts 2023

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 124 (Alm. del) af 21. februar 2023 stillet efter ønske fra Alex Vanopslagh (LA)

Spørgsmål

Vil ministeren angive de gennemsnitlige substitutions- og indkomstelasticiteter med Finansministeriets regneprincipper for følgende grupper: Alle med arbejdsindkomst, topskatteydere samt top-topskatteydere?

Svar

Den samlede arbejdsudbudsvirkning på den intensive margin (timearbejdsudbuddet) ved en ændring i personskatterne er sammensat af to modsatrettede effekter: en substitutionseffekt og en indkomsteffekt.

Substitutionseffekten bestemmes af den såkaldte substitutionselasticitet (også kaldet den kompenserede elasticitet). Substitutionselasticiteten beskriver afvejningen mellem fritid og arbejde ved en uændret indkomst.

Indkomsteffekten – altså det forhold at en højere efterskat-indkomst betyder, at man kan opnå de samme forbrugsmuligheder ved en lavere arbejdsindsats – bestemmes af indkomstelasticiteten af arbejdsudbuddet. Indkomstelasticiteten udtrykker rent teknisk elasticiteten af arbejdsudbuddet mht. den såkaldte virtuelle indkomst.

De økonomiske ministeriets beregninger tager udgangspunkt i en arbejdsudbudsfunktion for hhv. mænd og kvinder, hvor parametrene i funktionen kalibreres, så den gennemsnitlige, lønvægtede substitutionselasticitet udgør 0,1 pct., *jf. Fordeling og incitamenter 2002, kapitel 7, Finansministeriet juni 2002 samt Lavere skat på arbejde – Skattekommissionens forslag til skattereform, kapitel 3 bilag 1, februar 2009*. Den gennemsnitlige substitutionselasticitet er højere for kvinder end for mænd og aftager overordnet set med arbejdstiden og dermed indirekte med størrelsen af indkomsten. Den aftagende profil er hovedsagelig et udtryk for, at andelen af kvinder aftager for de højere indkomstgrupper.

Den gennemsnitlige, lønvægtede substitutionselasticitet inden for gruppen af topskatteydere (gældende regler) udgør ca. 0,08 pct. og er dermed mindre end det lønvægtede gennemsnit af de individuelle elasticiteter for alle personer med arbejdsindkomst (her defineret som personer med positivt arbejdsmarkedsbidragsgrundlag) på 0,1 pct., *jf. tabel 1*.

Tabel 1

Gennemsnitlige arbejdsudbudselasticiteter for personer med arbejdsindkomst

	Substitutions- elasticitet	Indkomst- elasticitet
Alle med arbejdsindkomst	0,10	-0,02
Personer der betaler topskat under gældende regler	0,08	-0,02
Personer med indkomster (før arbejdsmarkedsbidrag) over 2,5 mio. kr. (2023-niveau) ¹⁾	0,03	-0,01

Anm.: Personer med arbejdsindkomst er defineret som personer med positivt arbejdsmarkedsbidragsgrundlag.

Indkomstelasticiteten udtrykker elasticiteten af arbejdsudbuddet mht. den virtuelle indkomst.

1) Der er taget udgangspunkt i personer med et topskattegrundlag over 2,3 mio. kr. (2023-niveau), hvilket svarer til en arbejdsindkomst før arbejdsmarkedsbidrag på 2,5 mio. kr.

Kilde: Egne beregninger på basis af stikprøver på 3,3 pct. af befolkningen.

Regeringen vil gennemføre en skattereform, der øger lønmodtagernes rådighedsbeløb og gør det mere attraktivt at arbejde og yde en ekstra indsats, *jf. Ansvar for Danmark*. Reformen indeholder bl.a. en omlægning af topskatten så topskattesatsen reduceres med 7,5 pct. for indkomster (før arbejdsmarkedsbidrag) op til 750.000 kr. og samtidig forhøjes topskattesatsen med 5 pct.-point for indkomster (før arbejdsmarkedsbidrag) over 2,5 mio. kr.

Sidstnævnte er nogle steder omtalt som en ”top-topskat”. For personer med indkomster (før arbejdsmarkedsbidrag) over 2,5 mio. kr. (2023-niveau) kan der opgøres en gennemsnitlig en substitutionselasticitet på 0,03 pct.

Med venlig hilsen

Nicolai Wammen
Finansminister